

Hudební a taneční fakulta akademie múzických umění

Malostranské náměstí 13, Praha 1, PSČ: 118 00, telefon 420 234 244 111

POSUDEK

OPONENTA DIPLOMOVÉHO KONCERTU

Na bakalářském koncertě Zachara Fedorova jsem nemohl být osobně a tak píši o tom, co jsem slyšel z nahrávky.

První skladba večera byla Pátá svita c-moll pro sólové violoncello od J.S.Bacha a pan Fedorov hrál verzi pro normálně laděné violoncello. Po docela hezkém Preludiu následovala Fuga, zahráná v mírném tempu. Allemande a Courante měly obě svůj správný charakter, ale Sarabanda se mi zdála až příliš pomalá. Mezi první a druhou Gavotou byla obrovská pauza (počítal jsem ji na skoro 4 takty!), která byla při návratu o něco kratší. (Toto ticho jsem nepochopil.) Závěrečná Giga vyšla hezky, i když v jakémsi opatrném tempu. Můj celkový dojem je, že Bach pana Fedorova je směsí poučené interpretace, romantického stylu, dobrých nápadů, pěkných momentů, ale bohužel také intonačních zakolísání a - i když, jak mi bylo řečeno, hrál pět vět z not - jiných tónů.

Následovala Brahmsova První sonáta pro violoncello a klavír v tónině e-moll. První věta vyzněla docela hezky, měla přirozené tempo a hezké frázování. Škoda, že např. hned na začátku, v třetím taktu, osminy a šestnáctiny ani na nahrávce nebyly slyšet. V druhé větě, hrané ve správném tempu, se mi zdálo, že interpret frázuje trochu jinak než skladatel předepsal. Hrál spíše jak ho to napadlo v tu chvíli. Někdy byly slyšet určité problémy se smyčcem, např. když hrál dvě osminy smykem nahoru. Tu a tam byly, jako v první větě, občasné intonační zakolísání i na poměrně lehkých místech. V třetí větě jsem slyšel hodně jiných tónů, než na které jsem zvyklý a to prý hrál cellista sonátu z not. V taktu 153 nastoupil o čtvrtku dříve a takto „posunutý“ odehrál 4 takty než se tzv. „chytí“ v taktu 158. Po poslechu jsem nabyl dojmu, že hudební materiál nebyl dostatečně procvičen.

Jako závěrečnou skladbu hrál Zachar Fedorov Šostakovičovou sonátu, o níž také napsal část své diplomové práce. První věta se mi zdála dosti pomalá. Nemusíme sice hrát tak rychle jako Rostropovič a samotný Šostakovič, ale takto zahráná první věta patřila spíše do romantického světa. Nicméně se to docela hezky poslouchalo, opominu-li intonačně nedotažené noty. Scherzo bylo zahráné se správnou vervou, i ty jiné noty. Třetí věta měla svůj správný hudební oblouk, ale i tam zazněly bohužel jiné tóny a špatný rytmus. Podobné nedostatky jako v předešlých větách byly také v poslední větě, která byla hraná spíše v pohodovém tempu.

Nevím do jaké míry byly tyto často opakované chyby, jako jsou jiné noty, špatný rytmus a intonační problémy, způsobené nervozitou anebo špatnou přípravou – každopádně bych doporučil častější hraní před lidmi i na semináři.

Za výkon na koncertě navrhuji známku C a doporučuji k obhajobě.

V Praze 30.8.2016

Mikael Ericsson – odborný asistent

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Bakalářská práce Zachara Fedorova nese název: Dmitrij Šostakovič a jeho violoncellová tvorba. Nepojednává ale o celém Šostakovičově díle, ale pouze o jeho sonátě a Koncertu č. 1 pro violoncello a orchestr, o nichž student píše: „Které jsem již sám nastudoval“. O druhém koncertě a o menších skladbách pro violoncello a klavír zde není zmínka. Text o 33 stránkách je srozumitelně napsán, i když obsahuje hodně překlepů. Jeho gramatickou správnost se jako rodilý Švéd neodvážuji komentovat. Hned na začátku mě zarazilo, že v práci chybí anglický napsaný „Abstract“, který by měl být vložený za evidenčním listem.

Dokud píše pan Fedorov o životě Dmitrije Šostakoviče, je vše v pořádku, horší je to s rozborem skladeb. Violoncellová sonáta je v tónině d-moll a skutečně také první a závěrečná věta v této tónině jsou. Druhá věta začíná s violoncellovým ostinatem: a-h-c-d-c-h-a-h-c-d-c-h-a atd. a ve třetím taktu začne klavír svůj „Tanec kostlivců“ v a-moll. Dobrá, v klavíru chybí mollová tercie c, ale tento tón zazní na třetí osmině v cellu. Tato věta prostě začíná a končí v a-moll. Nicméně student píše, cituji: „Druhá věta je psaná v charakteru scherza a zůstává v hlavní tónině d-moll“. Kdyby nešťastník napsal jen slovo d-moll, pokládal bych to za překlep, ale on tento totální nesmysl podtrhuje dvěma slovy: zůstává a hlavní. Nedokážu si tento fatální lapsus vysvětlit. Co na to říci?! Jistěže nemusí a ani nemůže každý hudebník mít absolutný sluch ale měli bychom, zejména na vysoké hudební škole, umět dešifrovat notový zápis!

V rozboru koncertu nenajdeme takové „hrubky“, ale musím se zeptat: Vychází opravdu hlavní téma koncertu G-Fes-Ces-B ze skladatelova kryptogramu D-S-C-H?! Prosím pana Fedorova, aby mi to při obhajobě vysvětlil, popřípadě odvodil a zdůvodnil. Na straně 32 píše a ke zdůraznění zde předkládá notový příklad, že, cituji: „Následně nastupuje hlavní téma ve violoncellu, naproti kterému zní hlavní téma z první věty od klarinetu.“ Toto tvrzení není pravda. U čísla 74 hraje sólový nástroj čtvrtou myšlenku z poslední věty a za sedm taktů ho doprovází klarinet s druhým tématem. Hlavní téma z první věty se opravdu vyskytuje jako reminiscence v poslední větě, ale až od čísla 77 ve třídobém metru a od čísla 79 ve dvoučtvrtovém metru.

Vzhledem k velice hrubým chybám, pro mne až nepochopitelným, jsem nucen za tuto práci navrhnout známku D a po delším váhání doporučuji k obhajobě.

V Praze 29.8.2016

Mikael Ericsson – odborný asistent